

IG SÕNUMIKUULUTAJA

Nr 2

Iisaku Gümnaasium

KEVAD'2017

**Alutaguse
Talent'2017**
Madis Kusla-
pi kogemus.

Loe lk 2

**ERM-i kü-
lastamas**
ERM üllatas
suurusega.

Loe lk 3

**Televisioo-
nimaja giid**
**Mai Miki-
ver:**
„Televisioo
n on üks
suur pet-
tus.“

Loe lk 3 - 4

**Koolitoidu
hindamine.**
Kiitused,
probleemid ja
ettepanekud
koolilõuna
paremaks
muutmiseks.

Loe lk 4 - 5

**Noorte ak-
tiivsus meie
kodukohas.**
Sõbrapäeva
tähistamine
Õpilasesindu-
se tegemisi.

Loe lk 6

**Kevadväsimus: Kas ette määratud
"diagnoos" või valed otsused? Lk 2**

**Viisime ellu juba teise
noortekohtumise projekti
- „Liikumine talvises kesk-
konnas“**
Ülevaade projektist.

Loe lk 7

**Mida kõike peab teadma,
et meeldida? Eluvõimalik-
kusest Iisakus.**
Intervjuud.

Loe lk 8

**Kadunud tüdruk. Hirmus
öö.**
Õuduslood

Loe lk 9

**Koolitööd on palju. Vana-
nenud haridussüsteem.**
**Tänapäeva noored on liiga
palju nutitelefonis.**

Arvamuslood

Loe lk 9

Algklasside tegemisi
3.klassi kevadelood

Loe lk 10

**Kevadine Iisaku horos-
koop.**
Meelelahutus

Loe lk 11

Kevadväsimus: Kas ette määratud "diagnoos" või valed otsused?

Eks meil kõigil ole olnud kevade poole liikudes tunne, et lihtsalt ei jaksa või on kehv olla. Põhjuseks on talveperioodil läbi põetud haigused, külmetused ning päikese puudusest tingitud D-vitamiini puudus, millega organism on võidelnud ning nüüd üritab taas jõudu koguda. Kevadväsimuse tunnusteks on hajameelsus, loidus, väsimus, ärrituvus.

Kuid miks see meiega juhtub?

tub?

Kevadväsimus ilmneb just nendel inimestel, kes elavad piirkonnas, kus muutuvad päevapikkused ja ilmaolud. Inimese organism reguleerib oma ainevahetust ja tasakaalu. Kui väljas on pime ja külm, püüab keha end hoida ning vähendab kehatemperatuuri ja tõstab vererõhku. Soojemate ilmade saabumisel peab keha ennast jälle ümber lülitama ning see nõuab energiat, mis omakor-

da kurnab organismi. See kestab umbes kaks nädalat kuni kuu, olenevalt inimesest. Mõnel ei pruugi kevadväsimus üldse ilmnedagi.

Mida teha kevadväsimuse vastu?

Eelkõige liikuge palju looduses ja õues ning olge aktiivsed. Võib tunduda küll raske lodevana olla aktiivne, aga samas ei tohiks unustada ka puhkust. Kõige tähtsam ongi kuulata oma keha. Tuleks toituda tervislikult, eriti ohtralt tuleks süüa

juur- ja puuvilju. Samuti ei tohiks unustada vee tarbimist, mille kahjuks paljud inimesed unustavad. Veega me filtreerime ja niisutame oma keha. Keskmise inimese peaks päevas jooma 1,5 liitrit vett. Kõige tähtsam, kuid mida inimesed kipuvad just sel perioodil tegema, ära dieedita! Dieedi pidamine kurnab organismi veel rohkem ning võib sinu väsimusperioodi venitada veel pikemaks. Lase oma kehal aktiivselt puhata ning toitu tervislikult.

Karl-Joosep Karp, 11. kl

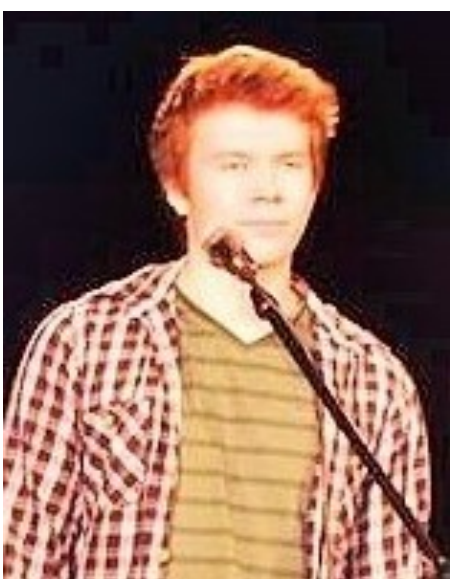
Alutaguse Talent'2017 konkursil oli etteasteid kondiväänamisest mustkunstini

HARIDUS- JA
TEADUSMINISTEERIUM

5.märtsil toimus Iisaku rahvamajas Alutaguse Talendi nimeline sündmus, millest said osa võtta kõik Iisaku, Alajõe, Avinurme, Illuka ja Tudulinna 7-26 aastased noored. Konkurssi, mida rahastasid Euroopa

pa Liidu Sotsiaalfond ja Eesti Noorsootöö Keskus,

Allakirutanu tõsise näoga žüriid ja rahvast naerutamas.

korraldusmeeskonda kuulusid õpilasesinduse liikmed.

Kohale tulnud talendid tõmbasid endale esinemisjärjekorra numbri, mille alusel lavale mindi. Kokku oli 23 etteastet. Žürii koosnes kolmest liikmest: Judith Parts, Karoline Suhhov ja Keio Soomelt. Mõtlesin, et lasen ka oma talendi välja. Midagi polnud ju kaotada. Ka auhinnad olid pingutust väärt. Probleem oli aga

selle „miski“ leidmine, mida rahva ette tuua.

Ma olen küll nooremana laulnud ja pilli mänginud, kuid otsustasin seekord midagi teistsugust teha. Peale intensiivset guugeldamist olin enam-vähem valmis mõelnud, mida teha tahan. Kindel oli see, et tahan rahva naerma ajada. Kõige lihtsam oli nalju rääkida. Nii et sellega otsustasingi esineda. Naljad olid lühikesed, one-liner stiilis.

Õppisin paar tükki pähe ja ronisin lavale. Rahvas naeris. Isegi siis, kui nad midagi aru ei saanud.

Sündmus oli hea selle poolest, et noored said oma oskusi näidata ning samal ajal üksteisega mõõtu võttes. Talendikonkurss oli lõbus ka pealtvaatajatele, ku-

na etteasteid oli palju ja väga erinevaid, mis tähendab, et põnevust jagus lõpuni.

Seitsmest auhinnast, mis väl-

Jonathan Habakukk Jaak Johanson rollis.
Fotod: Pille Nagel

Päevajuhid Käröl Viirlaid ja Andre Kaljumäe.

ja jagati, läks kuus Iisaku Gümnaasiumi õpilastele.

Konkurss toimub ka järgmisel aastal. Soovitan kõigil osaleda ja end proovile panna.

Madis Kuslap, 12.klass

ERM üllatas suurusega

9. veebruaril 2017.a käisid Iisaku Gümnaasiumi 9.-12. klassi õpilased õppereisil Eesti Rahva Muuseumis.

Päev algas stardiga koolimaja juurest kell 8:45. Bussisõit Tartusse möödus kiiresti. Kohale jõudes kuulsin, kuidas mõned õpilased hüüdsid: "Nii suur maja!" Ja nii see tõesti oli! Sissekäik meenutas laulukaart, niisama kõrge kui lai. Kes ERMis juba käinud, nemad teadsid, et seest on ERM sama suur nagu väljastki – see on väga ruumikas. Garderoobis ei pidanud keegi trügi- ma, kõik sujus rahulikult.

Kui esimene positiivne emotsioon oli möödas, anti meile ERMis ringi vaatamiseks pile-

tid ja giid tutvustas hoonet. Edasi jagati meid kahte gruppi. 9. ja 10. klass osalesid muuseumitunnis "Kuidas töötab arheoloog?" ning 11. ja 12. klass "Soome-ugri keeled ja meeled".

9. ja 10. klass pidid omavahel moodustama paarid töölehe täitmiseks. Igal töölehel oli konkreetne teema arheoloogia vallast, nt "Kukruse matmispaikadest leitud esemed", ning küsimused selle kohta. Õpilased pidid muuseumis nendele küsimusele vastused leidma ja hiljem teistele grupiliikmetele ette kandma.

11. ja 12. klass pidid üle-

Eesti Rahva Muuseum linnulennult. Allikas: www.droonipiloodid.ee

sannet lahendama üksinda, erandjuhul võis seda teha ka kahekesi. Igale õpilasele anti üks soome-ugri keelerühma kuuluv keel ja õpilane pidi selle kohta infot otsima muuseumis välja pandud näituselt. Vastused küsimustele kirjutati samuti töölehele ja hiljem tutvustati ka

teistele.

Pärast muuseumitundi anti meile natuke vaba aega niisama muuseumis ringi vaatamiseks.

Kõikidele meeldis Eesti Rahva Muuseumis väga, päev oli huvitav ja möödus kiiresti.

Kristine Anvelt, 11. klass

Televisioonimaja giid Mai Mikiver: „Televisioon on üks suur pettus.“

26.jaanuari hommikul olid Iisaku Gümnaasiumi ette kogunenud Iisaku asjalikud 6.- 12. klassi õpilased. Varajane kellaaeg ja pikk bussisõit Tallinnasse telemaja ning teletorni ei olnud noortele takistuseks ning nõnda algas meie väljasõidu päev kell seitse hommikul kooli ees bussi oodates.

Arvestades Iisaku ja Tallinna vahelist kaugust, oli oodata pikka bussisõitu, mille igaüks osalejatest täitis omal viisil. Oli noori, kes mängisid, kes kuulasid muusikat, ning ka neid, kellel olid kaasa võetud raamatud. Arvestades varajast kellaaega, leidis ka neid, kes kasutasid seda bussisõiduaega energia kogumiseks ning otsustasid hoopiski magada.

Tallinnasse jõudes olime õnnelikud selle üle, et peale seda kangestavat bussisõitu saime viimaks ennast liigutada. Alustasime oma ekskursiooni Tallinna telemajas, kus meid võttis vastu väga sõbralik ning kutsuv õhkkond.

Meie grupi juhiks telemajas oli Mai Mikiver, kes ise telemajas töötanud üle 45 aastal. Mikiver rääkis meile väga põhjalikult telemajast, kuidas televisioon tähendab kaugnägemist ning seda võib kutsuda pildiraadioks. Kuidas kunagi oli vaja seada antenne ning teleülekanded toimusid paaril korral nädalas. Lisaks rääkis ta telemajast kui heast kohast, kus töötada, kus tööd jagub alati ja igaüks saab vastutada oma töö eest. „Annad kumradile sõrme, võtab terve käe,“ ütles Mikiver kokkuvõtvalt.

Televisioon on üks suur pettus

Teles on kasutusel palju erinevaid saatetausta kujundusi. Sellega seoses õppisime, et on olemas püsivad ning ajutiselt ehitavad stuudiod. Giid selgitas, et võrreldes varasemaga on nüüd operaatoritel elu lihtsam, sest ei pea enam kaadri saamiseks raske kaameraga ringi jooksuma või treppidest ronima. Selleks

on nüüd kraanaga kaamerad, mida annab liigutada vastavalt soovile.

Kuna taustade liigutamine ning muutmine on pidev tegevus, siis kasutatakse näiteks kapile joonistatud raamatuid, mis kergendavad rekvisiite. „Televisioon on üks suur pettus,“ naljatles Mikiver. Lisaks teadmistele kunagisest telemaja toimimisest saime teada ka seda, et ilmateadustajad on tihtipeale saanud teles ka teisi töid.

Saate „Välisilm“ taustaks olev „raamaturiik“, mis kaugel tundub nagu päris. Fotod: Anneli Bogens

Külastades väljastusruumi, räägiti meile pildi ja heli vaheetappide kohta. Väljastusruumis olev töötaja vastutab telesse jõudva saate õigeaegsuse ning korrektsuse eest. Seal lisatakse saatele logo ning vajadusel subtiitrid, kontrollitakse üle saatefailid. Tööpäev kestab seal pikalt. Tol päeval kella kuuest hommikul kella üheni öösel. Ehk umbes üheksateist tundi, nagu töötaja meile ise ütles.

(järgneb lk 4)

Hommik Anuga

Edasi kohtusme Anu Välbaga, kes oli parasjagu salvestamas oma pühapäevahommikut vestlussaadet „Hommik Anuga“. Välba tuju tõusis, kui kuulis, et paljud meievanustest noortest ikkagi vaatavad veel televisiooni, eriti uudiseid. Ta uuris, kas keegi meie seast tahaks kunagi telesse tööle tulla ning nähes, et mõned meist seda plaaninud on, ütles ta, et ta loodab meid

Anu Välba julgustas valima teleajakirjaniku elukutset.

kunagi siin telemaja koridorides näha. Tema sõnul on telemaja tore koht töötamiseks.

Anu Välba juurest lahkudes kuulsime veel, et heli jaoks on kasutusel raadio-mikrofon ning see on peidus riiete peal, kasutatakse eri värvi katted vastavalt riitele. Lisaks kõigele on kasutusel ka montaažilehed.

Lemmikuks kujunes „Lastetuba“

Kuna tänapäeval on noorte oskused inglise keeles kõvasti arenenud, siis kasutatakse noortefilmide tõlkimisel vaid subtiitreid. Dubleeritakse harvemini, kuna protsess on aegavõttev ning kulukas. Lisaks on telemajas kasutusel green screen (nn roheline sein). Mai Mikiver rääkis, kuidas ta selle seina juures väikeste lastega on naljatlenud: „Tahad, ma kaotan su särgi ära?“

Viimaks külastasime telemajas ETV+ stuudiot ning

„Lastetuba“, millest sai paljude lemmikruum. Lõbus, värviline, mänguasju täis ruum. Kuna käes oli ka meie lõunaaeg, saime süüa „Lastetoa“ laua ääres. Olime tänulikud maitstva toidu eest, sest telemaja pole väike ning selle läbimine muutis meid üpris näljaseks. Supp ja saiake olid väga head.

Sombuse ilmaga pole teletornis midagi teha

Edasi viis buss meid teletorni. Kuna ilm oli pilvine, otsustas enamik meist torni tippu mitte minna. Samas leidsime meie ekskursioonipundis ka noori, kes suundusid 170m kõrgusele. Tänu udule polnud vaadet oodata, kuid kõik meist leidsid midagi huvitavat vaadata. Alla jäänud noored kasutasid oma aega uudiste ankruna kätt harjutades.

Enne kojusõitu kohustuslik põik Ülemistesse

Kätte jõudis aeg, kus pidime tulema tagasi maa peale ning lahkuma, viimane peatuspaik - Ülemiste keskus. Kuna kõigil meil oli soov minna eri kohtadesse, leppisime kokku bussi juures kohtumiseks kokkusaamise kellaja. Mõned meist kohtusid endiste koolikaaslastega või kaotasid ära pundi, kellega koos keskusesse mindi.

Viimaks sai meie Tallinna külastus läbi.

Tagasiteel jagasime emotsioone ning puhkasime väsitavast päevast Tallinnas. Kogu info telemaja tööst ning töötajate ülesannetest, teletorni ning

Reisiseltskond Terevisiooni stuudio külaliste diivanil.

muidugi ka Ülemiste keskuse külastusest keerles meie mõtetes ringi. Jõudes tagasi meie väikese koolimaja ette, olid kõik osalejad pikast päevast väsinud ning soovisid jõuda koju.

Marleen Loik 9. klass.

Koolitoidu hindamine

Veebruari kolmas nädal oli meie koolis koolitoidu hindamise nädal. Igal õpilasel oli võimalus terve nädala vältel hinnata, jagada arvamusi ning ettepanekuid koolitoidu kohta. Iga päeva tulemused laaditi üles Stuudiumisse, kus õpilastel, lastevanematel ning kooli personalil oli võimalik neid näha.

Õpilastel oli nädala jooksul võimalus pärast söögivahetundi anda hinnang kolme palli skaalal, kuidas toit maitstes: roheline - „maitstes suurepäraselt“, kollane - „käis kah“, punane - „ei olnud minu maitse“. Lisaks oli fuajees üles seatud eraldi koolitoidu soovitusete kast, kuhu sai edastada soovitusi ning arvamusi koolitoidu paremaks muutmiseks.

1.klassi Aironile maitstes kartuli-nuudlisupp. =>

Üldiselt jaotusid arvamused kaheks. Oli inimesi, kellele toit meeldib ja oli neid, kes seda kogu hingest vihkavad.

Suurimateks probleemideks peetakse koolitoidu juures just liiga kleepuvaid ja üle keedetud makarone, tooreid kartuleid, morsside magusust, toidu magedust ning seda, et supipäevi on liialt palju.

„Makaronid on tihti kokku kleebitud, võiks te lahendada seda probleemi“ (kokku kleepunud eeldatavasti), „makaronid võiksid olla parema maitsega“, „makaronid liiga pehmed“, „kvaliteetsemad makaronid“, „vähem vettinud makarone“, „palun tutvuge sellise asjaga nagu SOOL“, „peale sidruni võib vee sisse veel asju panna“, „toit võiks tulla kausi seest lahti“, „võiks olla 3 prae ja 2 supipäeva“, „praed on toitvamad“, „magustoidud võiksid ka muutuda, tahaks midagi uut“, „salatit rohkem“, „piim on tihti väga soe“, „ühedapajatoit on lihtsalt õudne vedel asi, nagu supp“. Need on vaid mõned näited sellest, milliseid arvamusi on kooli kogukond edastanud.

Probleemid: kleepuvad ja üle keedetud makaronid, liiga magus morss, supipäevi liiga palju; suppides liha üle keedetud; toidu kvaliteet kõigub – kord on väga hea, järgmisel päeval alla igasugust arvestust; ühedapajatoit on vahel lihtsalt õudne vedel asi, nagu supp.

Soovitustesse, mida võiks lisada menüüsse ning kuidas seda koostada, tuli palju soove nn rämpstoidu lisamiseks. Kuid soovitakse ka liha ning kala ning rohkem puuvilju. „Rohkem värs-

keid juurvilju, puuvilju PALUN“, „kala ja kana“, „pannkooke“, „kotlette võiks olla“, „joogivalik võiks olla“, „rohkem liha, vähem ühedapajatoitu“, „kus on riis ja tatar“, „kana, kala, liha“, „ahjukartulid“, „friikartulit ja hamburgerit võiks ka koolis söögiks olla“, „vähem rasva ja soola“, „supivedelik liiga paks“, „kala- ja hakklihasuppi pole vaja“, „magusad joogid on liiga magusad (kompott)“, „menüüs peaks olema kasvõi kahe kuu jooksul rämpstoit“, „kalapulgad“, „tervislikumat toitu rohkem“, „koolitoidu menüüs võiks olla hamburger, pitsa kord kahe kuu jooksul“.

Ettepanek tuli ka menüü koostamiseks. „Korraldage küsitlus, kus õpilased hääletavad toitade poolt, mis neile meeldivad. Kui 75% inimesi on poolt, siis toit jääb.“ Selle järel oli ettepaneku tegijal mõttes ka järgmise küsitluse tegemine, millega kogutaks menüüsse uusi toite. „Kui rahaliselt ei jagu, siis korraldage küsitlus, kas inimesed on nõus maksma koolitoidu eest peale. Kui 75% on nõus, siis tuleb söögimaks, mida maksad iga kuu.“

Kiitused: seljanka on hea; pikkpoiss, makaronid ja kartulipuder maitsevad alati.

Tuli ka kiidusõnu kokkadele: „Seljanka on hea“, „makaronid ja kartulipuder head“.

Mõtteainet aga ka kooli köögi poolsele osale. „Kuidas on võimalik, et kui kõik toit tuuakse tagasi, siis see ei hakka koka enese hinnangule?“.

Ettepanekud: kannuvett võiks maitsestada ka muuga, kui ainult sidruniga; rohkem värskeid juurvilju, puuvilju; võiks olla 3 prae ja 2 supipäeva; uusi magustoite; pannkooke; köögipersonal vaadaku ning võtku õppust saatest „Parim koolikokk“ – ka meie tahame, et meil oleks parimad kokad.

Tehti ka radikaalseid ettepanekuid: „Tuleks välja vahetada Aiino, kellele alluvad ka kokad. Võibolla muutuks toit siis paremaks“, „Söökla juhataja võiks sõbralikum olla, sest paljud ei taha kurja koka/juhataja pärast sööklas olla, kes tõstab häält laste peale, kui ei taha või ei saa süüa seda toitu“.

Marleen Loik, 9.klass

Noorte aktiivsus meie kodukohas

Puutudes noortega igapäevaseks kokku, näeme, et noored ei ole väga aktiivsed. Kuna noorte aktiivsus on langenud võrreldes viimase aastaga, siis otsustasime küsida, mida arvavad õpilased ja õpetajad noorte aktiivsusest meie kodukohas ning mida saame teha selle heaks, et muuta noored aktiivsemaks. Otsustasime küsida erinevas vanuses inimestelt, et teada saada, kuidas nemad sellesse suhtuvad.

Koolis kohtusime positiivsusest pakatava Silvaga, kes oli lahkesti nõus meile oma arvamust avaldama. Silva arvas, et noorte aktiivsus on võrreldes eelmise aastaga langenud. Elades ise lisaku keskusel eemal, teab ta hästi, kui

raske on olla aktiivne just lisaku alevikus. Uurisime veel, mida saaksime teha selle heaks, et muuta noori aktiivsemaks. Pakkusime välja erinevaid spordialasid ja huviringe, kuid kindla hoiakuga vastas ta: "Ei tea, ei usu, et selle taha asi jääb, sest tegelikult on meil neid võimalusi niigi palju ja erinevaid." Suhtudes olukorda rahulikult lisas ta veel, et tuleks lihtsalt noortega sellel teemal rääkida.

Kontakteerusime ühe toreda vilistlasega, kes küsimust kuuldes sõnatuks jäi. Annika arvates pole noortel siiski piisavalt võimalusi aktiivne olla. "Enne trennide loomist võiks alustada selle spordiala tutvustamisega," teatas veidi häbelik Annika, tuues välja

üle-eelmisel aastal koolis käinud vanglateenistuse töötaja, kes tutvustas noortele enesekaitse trenni.

Otsustasime uurida ka õpetajate arvamust. Mõelnud veidi, sõnas poliitiliselt korrektne õpetaja Anna-Liisa, et aktiivsed on ainult teatud osa noori, kes kuuluvad mingisse gruppi, mis korraldab midagi või kus on juhendaja, kes annab häid ideid ja suunab neid. "Üldiselt on aktiivsus muidu madal. Valdav on selline suhtumine, et kui mind ei puuduta, siis mul on ükskõik," arvas õp Anna-Liisa. Küsimusele, mida saaksime muuta, vastas õpetaja kindlalt, et spordiringide loomine on hädavajalik. Tõime välja eelmisel aastal noortelaagris proovitud käsi-

palli, selle kiitis ta heaks. Anna-Liisa lisas veel: "Discgolf on popiks läinud poiste hulgas meie projekti tõttu. Käiakse Pannjärvel ja Mäetagusel mängimas vabal ajal."

Viimaseks küsitletavaks oli rõõmsameelne õpetaja Valentina, kes kinnitas, et palju sõltub siiski noortest endist. "Noored on harjunud, et kõik tuleb ühe nupuvajutusega. Kui kiiresti vastust või mingit valmis toodangut ei saa, siis nad lihtsalt loobuvad." Tema arvates on põhjuseks see, et noored ei ole enam loovad, noortel pole enam ideid ise midagi leiutada. Ta lisas veel, et oleneb ka sellest, kes n-ö liidriks saab: "Igas tegevuses on vedurit vaja, inimest, kes endaga noori kaasa tõmbab."

Kärol Viirlaid ja Vahur Väljak, 10. klass

Sõbrapäeva tähistamine

14.veebruar oli teisipäev ning sõbrapäev. Õpilasesindus oli kooli sõbrapäevaks valmis seadnud. Plaanis olid erinevad lõbusad ettevõtmised.

Hommikul said nii õpilased kui ka õpetajad omale rinda südamekujulise klepsu. Igaüks sai lisaks numbriga pooliku pabersüdame, millele tuli päeva jooksul sama numbriga teine pool leida. See andis põhjuse kaasõpilastega rohkem suhelda ja mõnigi paar oli huvitav. Kuid südamekaaslase leidmine ei olnud ainus tegevus sellel sõbralikul päeval. Nimelt paluti õpilastel kooli tulla punastes ja roosades riietes. Nende hulgas, kes tulid sõbralikes riietes, valiti välja silmapaistvamad, kellele kingiti apelsin.

Alates viiendast klassist toimusid vahetundide ajal naisekandmise võistlused. Võistlus toimus suurte korpuses ja distantis oli õp Ilme klassist kuni õp Tiiu-Maarika klassini ja tagasi.

Naisekandmise võistlus osutus väga meeleolukaks. Fotod: Margot Puštšenko

Võistlus toimus kahes vanusegrupis. Tingimuseks oli see, et

Algklassiõpilaste kalliralli tegi tõi naeru suule ja tegi meele rõõmsaks

kandma pidi naissoost kaaslasi. Võitjateks tulid kuuenda ja üheteistkümnenda klassi esindajad.

Algklassidele oli ÕE ja klassiõpetajate koostöös välja mõeldud kalliralli. Kalliralli käigus pidid 1.-4klassi õpilased kallistama võimalikult paljusid õpilasi. Kallistamises võitjaid välja ei valitud, vaid tunnustati kõiki ja anti tunnustuseks kommikott.

Lisaks eelnevatele tegevustele valiti ka sõbralikem õpetaja, kelleks sai seekord 4. ja 9. klassi juhataja Liina Sutt.

Andre Kaljumäe, 12. klass

Õpilaste arvates on sõbralikum õpetaja Liina Sutt.

Õpilasesinduse tegemistest

Viisime ellu juba teise noortekohtumise projekti - „Liikumine talvises keskkonnas“

16.-20. veebruaril 2017 leidis aset Iisaku Gümnaasiumi, Kehra Gümnaasiumi ja Kohtla-Järve Maleva Põhikooli koostöös kirjutatud Noortekohtumise projekti laager teemal „Liikumine talvises keskkonnas“. Ettevõtmise käigus said noored uusi teadmisi talviste spordialade, matkamise (sealhulgas ellujäämise) ja muude põnevate teemade kohta.

Projektiga tehti algust 2016. aasta sügisel Idee45 koolitusel, mille eesmärk oli õpetada noortele projekti kirjutamise põhimõtteid. Iisaku Gümnaasium oli esindatud koosseisus Karl-Joosep Karp, Madis Kuslap, Anneliis Muravleva, Aila Jürgenson.

Meile polnud see esimene projekt. 2016. aasta suvel toimus Noortekohtumise projekti raames kaks laagrit. Noortekohtumine on Eestis elavate erinevate keele- ja kultuuritaustaga noorte koostööprojekt, mille käigus arendatakse võõrkeeleskust ja saadakse uusi teadmisi teistest kultuuridest. Samuti on olulisel kohal uued tutvused.

Ajujaht ja projekti kirjutamine

Nagu eelmise projekti puhulgi, pidid ka seekord noored ise tulema lagedale hea ideega, projekti valmis kirjutama ja laagri läbi viima. Juhendaja Anna-Liisa Neumann aitas mõtteid koondada ja juhatas noored ülesandeid täitma. Kuna laagri tegevused olid meie endi poolt välja mõeldud ja meile südamelähedased, ei tekkinud probleeme laagri korraldamiseks motivatsiooni leidmisega ning omavaheline koostöö sujus väga hästi. Pikade koolis veedetud öhtute ja kodus täidetud ülesannete tulemusena saadi jaanuaris SA Archimedese Noorteagentuurilt rahastamise kinnitus.

Projektilaager „Liikumine talvises keskkonnas“

Laager, mis kestis viis päeva, toimus peamiselt Iisakus ja selle lähiümbruses. Tegevusi plaanides oli silmas peetud noorte aktiivsust ja huvi spordi vastu. Kavassee võeti nii kehalist võimekust kui ka aju-

mahtu suurendavad tegevused. Laagri alguses juhatati teema sisse töötubadega, mille käigus said noored otsida infot ja valmistada plakateid erinevate talviste spordialade kohta. Teise päeva hommikul saadi teada matkamise põhitõdedest ja valmistati ise pajuokstest lumeräätsad. Laagri tipp hetk oligi räätsamatk Imatu järve äärde, kus veedeti öö köetam-

Matkal tule tegemist õppimas.

vates telkides, mille noored pidid ise spetsialistide pilgu all püstitama. Samuti tehti järvel matkauiskudega paar kiiremat ringi. Öhtul õppisime ellujäämisnippe. Peale selle tehti iga päeva lõpus

analüüs päeval õpitu kohta. Matka teise päeva hommikul mängisime hokit ja panime laagri kokku. Kooli tagasi jõudes tegime õppevideo matkavarustusest.

Osalenute emotsioonide järgi võis öelda, et kõige rohkem nautisime lumelauasõitu Kiviõli tuhamäel. Noorte endi jutu järgi polnud mitte keegi varem lumelauaga sõitnud. Huvitav oli vaadata, kuidas

mine ära. Ilma tõttu jäi ära ka varuplaan, milleks oli discgolf. Õnneks tuli meil hea mõte arendada hoopiski kultuurilisi teadmisi rahvatantsu tantsides.

Viimasel päeval võtsime laagri kokku ja analüüsisime saadud teadmisi. Noored jäid sündmusega väga rahule. Vaheaeg tõmmati aktiivselt käima ja saadi uusi sõpru.

Tule osale koos meiega!

Plaanis on veelgi projektilaagreid korraldada, mis tähendab, et kui Sa tahad vähegi tegusam olla ja midagi ägedat korda saata, anna endast õpilasesindusele teada. Tule ja Sa ei kahetse!

Madis Kuslap,
ÕE asepresident

Projekti käigus valmis blogi, mida saad lugeda siit:

Iisaku Gümnaasiumist osalesid laagris Anneliis Muravleva, Rain Kuuse, Karl-Joosep Karp, Andre Kaljumäe, Johanna Karp, Madis Kuslap, Aila Jürgenson, Rain Reino ja juhendaja Anna-Liisa Neumann oma väikese tütre Lisannaga.

Mida kõike peab teadma, et meeldida?

Külmal talvapäeval käisid Iisaku gümnaasiumi 10. klassi õpilased Robin ja Liana mööda kooli ringi ning küsitlesid koolikaaslasid. Noored rääkisid meile, millised iseloomumadused peavad olema poistel ja millised tüdrukutel.

Ketlin

Koolipingil istunud Ketlini arvates vaatavad tüdrukud esimese asjana poisi välimust. „Poiss peab olema ilus ja korralik.“ Naeratades lausus Ketlin, et siis õpitakse üksteist tundma. Lõpuks, kiirustades õpilasesinduse koosolekule, nähvas Ketlin, et tema arvates ei peaks paarid avalikult igal pool amelema.

Elysette

Ketlini kõrval istus Elysette, kellele me samuti selle küsimuse esitasime. „Kuidas tüdrukutele meeldida...“ kordas Elysette küsimust. „Mina arvan, et eelkõige vaatavad tüdrukud ikkagi välimust. Hiljem õpitakse inimest tundma, siis on ka sisetunne tähtis. Poisiga peaks olema meeldiv koos olla ja tal peaks olema hea huumorisoon. Poiss peaks oskama asjades kaasa rääkida.“ Elysette värtustab seda, et paaridel oleksid

ühised huvid ja nad peaksid teineteisega tihti aega veetma, ta näeb poissi kui suhte algatajat.

Andre

Edasi liikudes kohtasime 12. klassi õpilast Andret, kes jäi küsimust kuuldes sõnatuks. Andre pidas oluliseks välimust ja tarkust. Ta soovib, et tüdruk peaks endast lugu. Ta peab suureks plussiks seda, kui poisil ja tüdrukul on ühised huvid. Iseloomu poolest võiksid tüdrukud olla avatud ja sõbralikud. Andre lisas ka veel, et tüdrukud ei tohiks olla ülbed.

Madis P

Hiljem kohtusime 9.klassi õpilase Madisega. Madis ütles kohe, et ta pole sellel alal ekspert ja sellepärast ei oska ta sellele küsimusele vastata. „Kuid nii palju, kui ma olen Hollywoodi filmidest näinud, siis peab tüdruk olema kena välimusega, julge ja avatud suhtleja,“ arvas Madis. Küsisime Madiselt ka, kas talle endale on meeldinud mõni tüdruk, siis ta vastas „ikka“. Uurisime siis seepeale, mis põhjusel on talle need tüdrukud meeldinud. Ta meenutas, et need tüdrukud on olnud välimuselt kenad. Madisele meeldib, kui internetikeskkonnas kasutavad tüdrukud temaga vestluse ajal naerunäoga emotikone. Madis arvates on see hea, kui tüdrukul pole mingeid probleeme. Madis lisas ka veel, et tänapäeval pole poisid nii julged ning seepärast toonitas ta, et kui tüdrukutele meeldib mingi poiss, siis mingi selle poisiga kindlasti rääkima.

Küsitlesid Robin Reest ja Liana Reinov, 10.klass

Elu võimalikkusest Iisakus

Kolmapäeva, 11. jaanuari hommikul püüdsime esimese vahetunni ajal kinni nii erinevas vanuses Iisaku Gümnaasiumi õpilasi kui ka kooli töötajaid, et teada saada, mida arvavad nad Iisakus elamisest ja mis võiks paremini olla.

Esimesena kohtasime kooli suures korpuses 9.klassi õpilast Alvarit, kes küsimuse peale, millised võimalused Iisakus on, sõnas mõtlikult et siin on inimestel hea elada, kui töökohti jagub. Samuti lisas enda kogemuste põhjal: „Lastel on siin päris head õppimisvõimalused, praegu on ju veel olemas ka gümnaasium.“

Uurisime ka Alvari lähedal jutustava Anna Emilie arvamust, kes seevastu ütles, et

pigem on Iisakus elamiseks halvad tingimused: „Kortermaju on liiga palju. Võiks rohkem eramaju olla, kuhu inimesed kolida saaks. Töövõimaluste kohta ei oska kahjuks öelda. Ilmselt jääb peale variant käia tööl linnas.“

Laua taga matemaatika ülesandeid lahendav Valdo peatus rohkem huvitegevusel. „Huvitegevuse ja vaba aja veetmise võimalused on piiratud. Soov oleks näiteks ujumisega tegeleda ja golfi mängida.“

Käsitöö- ja kunstiõpetaja Maris oli kiirustamas parajagu õpetajate toa poole, kui me ta intervjuule saime. „Koht on ilus, inimesed on samuti ilusad, poode on siin isegi mitu, tingimused on

head, aga on potentsiaali paremaks minna,“ sõnas ta ja mainis veel: „Parem oleks, kui ei läheks halvemaks, et ei toimuks suuri muutusi.“ Meelelahutuse osas pole õpetaja Maris rahul sellega, et siin ei ole kino. Selleks, et kinno minna, peab ta sõitma lähimasse linna. „Iga päev ma seal küll ei käiks, aga siis oleks mul valida.“

Darja, kes elab Iisaku alevikust pisut kaugemal, kinnitas kohe, et Iisaku võimalused on tema arvates päris head, aga alati saaks paremini. Kui küsisime, mis võiks paremini olla, vastas ta: „Näiteks vesi mulle Iisakus üldse ei meeldi, seda võiks ikkagi kuidagi parandada ning koolis peaks soo-

jem olema.“

11. klassi Ketlin andis lühikese ja meeldejääva vastuse: „Ma küll Iisakus ei ela ja Iisakus elamisest ei tea, aga siin on ilusad poisid!“

Viimasena sai meie küsimusele vastata kooli söökla töötaja Kaja, kes suhtus Iisaku ellu väga positiivselt: „Muidugi oleme rahul! Ma ei usu, et midagi halba on. Olen alles värske Iisaku kodanik, senini meeldib kõik Iisaku vallas.“ Iisakus pakutavate töökohtade ei osanud ta midagi öelda, sest ta ise on hommikust õhtuni tööl. Ta kinnitas oma seisukohta veel: „Enam paremaks minna ei tohi, sest muidu tunneb inimene end liiga hästi. Inimene laseb end liiga lõdvaks.“

Mairiin Org ja Elysette Taar, 10. klass

Koolitööd on palju

Probleem on see, et õpetajad annavad õpilastele liiga palju õppida ning siis õpilased ei jõua sammu pidada.

Kui koolitööd on kodus teha rohkem kui kaks, siis jäetakse mõned koolitööd tegemata, sest ei suudeta ega jõuta rohkem teha. Mõnda õpetajat ei huvita, et õpilased võivad teha ainult ühe kontrolltöö päevas ja lisavad ikkagi ühe kontrolltöö juurde. Siis saavad õpilased halva hinde, sest keegi ei jõudnud seda ainet korralikult õppida.

Sageli jäetakse 3-4 asja õppida kirjalikult. Siis jätavad õpilased mõned ülesanded vahel ka terved leheküljed tege-

mata, sest keegi ei jõua ega viitsi neid teha. Aga õpetajad panevad õpilasele selle eest märkuse, et nad ei teinud kodutööd.

Ma pakuksin esimeseks lahenduseks muuta tunniplaan, nii et õpilastel ei oleks ühel päeval palju nn kirjalikke tunde. Iga päev võiks olla 2-3 kirjalikku tundi. Teine lahendus oleks see, et õpetajad võiksid anda vähem õppida, siis oleks õpilastel parem ja lihtsam kodutööd teha. Kodutööd oleks sagedamini tehtud ja õpilased saaksid harvemini märkusi ning neil oleksid paremad hinded.

Kaspar Tomson, 7.klass

Vananenud haridus-süsteem

Tänapäeva kooli probleem seisneb selles, et haridus-süsteem on vananenud. Kool ei anna õpilastele valikuid, mida nad tahaksid õppida ning ei pane tähele õpilaste nõrku ja tugevaid külgi. Näiteks oletame, et meil on õpilane, kes tahab saada kirjanikuks. Ta on väga tugev kirjanduses, ajaloos ja teistes humanitaarainetes, aga talle proovitakse õpetada matemaatikat, mis teda ei huvita, ja mida eriti vaja ei lähe.

Sellise sundimise tagajärg on see, et lastele ei meeldi enam koolis käia, kuna nad saavad aru, et süsteemil on

ükskõik, kelleks õpilane saada tahab ja mis teda huvitab. See tõesti ei motiveeri edasi õppima.

Ma arvan, et seda probleemi saab lahendada järgmiselt. 1.-4.klassis õpetatakse lastele iga aine alusteadmisi: matemaatikat, eesti keelt, lugemist jt põhiaineid. 5-8.klassis võiks teha kolm rühma A, B, C ning jagada õpilased nii, et A-klassis õpivad kõige tugevamad, B-klassis keskmised ja C-klassis kõige nõrgemad. 9.-12. õpilased valivad ise ained, mida nemad tahavad õppida.

Ma saan aru, et minu mõeldud süsteem ei ole ideaalne ja sellel on omad miinused, aga võiks ju vähemalt proovida.

Romana Sobolko, 7.klass

Tänapäeva noored on liiga palju nutitelefonides

Tänapäeval on noored väga palju telefonis. Ükskõik kus kõndida või olla, on näha nutitelefone sõrmitsevaid noori.

Ei ole kahtlust, et tänapäeva noored on liiga palju nutitelefonides. Igal pool võib näha küürus selgi helendavate ekraanide kohale kummardumas. Nutitelefonis surfaja ei

märka mööduvaid inimesi, liiklust ega muud enda ümber.

Nutividinate kasutuselevõtmine toob endaga kaasa mitmesuguseid terviseprobleeme. Telefoni kohale kummardades kujunevad valed kehahoiakud. Ekraani jälgimisest tekib silmadele üle-

koormus ning kõrvad kahjustuvad liiga palju muusika kuulamisest.

Füüsilise tervise kõrval kannatab ka vaimne tervis. Pideva info üleküllasuse tõttu ei suuda noored midagi meelde jätta. Omavahel räägitakse vähe.

Lahendus sellele probleemi-

le oleks, kui koolis keelataks ära nutitelefonide kasutamine ning kui õpetajatel oleks õigus kõrvaldada telefon kuni koolipäeva lõpuni sellelt, kes kooli ajal telefonis on. Aitaks ka see, kui lapsevanemad piiraks oma laste telefonis oleku aega.

Laura Johanna Kask, 7.klass

Õuduslood

Kadunud tüdruk

Aastakümneid on vanemad rääkinud oma lastele mõisast, mis kunagi siin külas oli. Nüüdseks on sellest mõisast jäänud ainult varemed, kuid alles on legend, mis räägib kadunuks jäänud tüdrukust.

Luisa von Brevern oli Brevernide pere noorim tütar ning oma lokkis juuste ja roheliste silmadega neist kõige ilusam. Sellest ajast saati, kui Luisa Iisaku mõisa kolis, on tal olnud sees kõrge tunne.

Kord, kui Luisa oma elutoas raamatut luges, nägi ta aknast välja vaadates maja ees kiigu peal kiikumas ühte blondi tüdrukut. Tema nahk oli lumivalge, seljas oli tal valge kleit ning tema silmad olid meresinised. Luisale tundus tüdruk kuidagi tuttav, kuid ta polnud kindel, kus ta seda tüdrukut näinud oli. Luisa jooksis ruttu oma vanemate juurde ja hõikas: „Ema, isa, vaadake aknast välja! Seal on tüdruk, kes kiigub meie kiigel“. Kui vanemad aknast välja vaatasid, oli tüdruk kadunud. Vanemad ei uskunud, et Luisa kedagi tegelikult nägi ning käskisid tal ära minna ja neid mitte segada.

Luisa aga ei saanud tüdrukut peast. Ta mõtles, kus ta küll seda tüdrukut näinud on. Järsku meenusid talle vanad ajalehed, mis nende pere mõisasse saabudes seal juba olid olnud. Tüdruk otsis ajalehed välja ning kui ta esimese ajalehe kätte võttis, tardus ta paigale. Ajalehe esipildil oli lumivalge naha, meresiniste silmade ja valge kleidiga tüdruk. Pildi kohal oli pealkiri „Iisaku mõisast on salapäraselt kaduma läinud peretütar“. Luisa jooksis ajalehega vanemate juurde ja hüüdis: „Ema, isa vaadake! See on see tüdruk, keda ma kiikumas nägin“. „Kallis Luisa, palun lõpeta oma lollused ja mine mängi parem õues,“ vastas ema. Luisa oli kurb, et vanemad teda ei uskunud ning läks õue.

Kui päike juba loojuma hakkas, ei olnud Luisa ikka veel koju tulnud. Ema ja isa hakkasid muretsema ja otsustasid õue Luisat otsima minna. Õues ei olnud tüdrukut kusagil näha. Järsku märkas ema kiigel midagi. Lähemale jõudes nägid vanemad, et see oli seesama ajaleht, mida Luise oli neile näidanud. Ainuke vahe oli selles, et sinisilmse tüdruku asemel oli esilehel nüüd rohesilmne Luisa.

Laura Johanna Kask, 7. klass

Hirmus öö

Kalev Riivik on meie e-spordi juhataja. Ta korraldas e-spordiöö, mis algas kell kuus õhtul koolis.

Kui me kõik juba kohale olime tulnud ja mängima hakanud, läks üks poiss endale jopet võtma, sest tal hakkas külm. Me ootasime poissi pool tundi, kuid teda ei tulnud. Kaks poissi

läksid vaatama, kuhu ta jäi, kuid nad ei jõudnud tagasi. Me läksime kõik koos vaatama, kus nad on. Kalev Riivik läks kõige esimesena, kui kuulsime karjeid, ei näinud me enam Kalevit. Jooksime kõik minema, kes veel alles olid, tegime akna lahti ja hüppasime välja.

Pärast e-spordiööd suleti kool igaveseks. Aja möödudes restaureeriti kool ning sinna jäid ikka need salapärased kadumised.

Reno Reest, 7.klass

Algklasside tegemisi

16.jaanuaril käisid 1. ja 2.klass ja **23.jaanuaril** 3. ja 4.klass Mäetagusel osalemas õppeprogrammis „Ulukid“. See oli väga õpetlik, sest lapsed said tead kes on Eestis elavad ulukid. Sai me katsuda nende nahkasid ja pidime mõistatama, kellele mingi nahk kuulub.

Mäetaguse jäägrimuuseumi võttis vastu giid Haldi Aia, kes rääkis meile metsloomade elust.

Programm lõppes metsas loomade toidumajade juures. 1. ja 2. klassi lapsed nägid seal paljude erinevate loomade jälgi. Kõige hirmutavam oli hundikarja jäljerida. Lõpetuseks lendasid veel aasta linnuks valitud turteltuvid üle meie peade. Oli igati tore ja õpetlik päev.

Veebruaris tähistasime sõbrapäeva „Kalli-ralliga“ Vahetundi ajal oli palju sõbralikku ja heasoovlikku kallistamist.

Eesti Vabariigi aastapäeval esinesime aktusel.

28.veebruari hommikul hoidsime kõik hinge kinni, et ilm lubaks vastlasõitu teha. Õnneks jõudsimme oma pikad liud lastud, pärast mida hakkas vihma sadama. Vastlapäeval oli tore lustida mäel ja pingutada, et sõbrast pikema liu saaks. Toimus ka köievedu. Seda peavad veel 1. ja 2.klass harjutama, et jõudu koguda.

9.märtsil käisime rahvamajas tsirkust vaatamas. Seal oli ka loomad. Koerad ja kassid näitasid trikke, mida olid õppinud. Kloun tegi nalja ja maotaltsutaja käis oma suure maoga saalis laste vahel ringi.

Emakeelepäeval, 14.märtsil, kirjutasime etteütlust. Emakeelenädala jooksul sai vastata ka küsimustele lasteraamatute ja nende autorite kohta. Kirjutasime kõige ilusamaid eesti keelseid sõnu.

15.märtsil olid meil külas politseikoerad ja nende juhid. Eriti muljetavaldav oli kutsikas.

16.märtsil toimus heategevuslaul, et aidata Lastefondi kam-

paania „Üleannetus“ kaudu haigeid lapsi ravitoidu saamiseks. Müüsimme küpsetisi, enda valmistatud ehteid ja asju. Kogu teenitud raha annetasime Lastefondile.

Kõigi lemmikuks kujunes esimest tööpäeva tegev belgia lambakoer Asmo, kes alles alustas õppimist, et omandada kõik politseitööks vajalikud oskused.

17.märtsil käisime Kohtla-Järvel vaatamas Rakvere Teatri lastelavastust „Lärmisepa tänava Lotä“. See oli meeleolukas lavastus kangekaelsest väikesest tüdrukust, kes tahtis olla iseisev ja korraldada ise oma elu.

21.märtsil osalesime Reinar Halliku Korvpallikooli tunnis.

Treenerite juhendamisel tegime erinevaid harjutusi ja teatevõistlusi korvpallidega. Kõikidel soovijatel oli võimalus tunni lõpus küsida Reinar Hallikult autogrammi.

Kokkuvõtte tegi õpetaja Reet Kirsipuu

Kevad

Kevad on looduse tärkamise aeg. Linnud tulevad tagasi, päevad muutuvad pikemaks. Puudel tärkavad pungad. Kakselt ja vahtralt saab mahla. Lumi sulab ja tekivad ojad.

Talveund maganud metsloomad ärkavad. Kevade ilus aeg meelitab inimesi õue. Asjad, mis on kuuris või garaažis olnud või talvekortoris unelenud, võetakse välja.

Laur Palmet, 3.kl

Kevade võlud

Kevad on käes ja ilus on ilm, mõnikord taevas on tumedust pilv.

Siis kui lumi hakkab sulama, võib järeldada, et kevad on tulemas.

Üks või ke poiss hakkab

kuulma lindude hääli ja päevitab soojuse vääli.

Siis vares teeb krääks-krääks

ning part prääks-prääks.

Jonathan Habakukk, 3.kl

Kevadilu

Karu ärkab linnulaulul, lumi sulab taas.

Linnud laulu sädistavad, reisilt naasnud nad.

See on lausa imeline kui putukad ärkavad.

Sinililled, kellukesed

salajaselt peitust mängivad.

See ongi kevadilu.

Kertu Puštšenko, 3.kl

Kareli kevad

Ühel hommikul minnes oma kooliteed nägin, et puudele olid tekkinud pisikesed pungad. Oli kuulda, kuidas kuld-nokk laulab. Kuulsin kuidas keegi hüüdis: „Karel!“ Ma nägin ainult puid ja kuldnokka. Hüüdsin: „Kes sa oled?“ See oli metsamees, kes tahtis minult raha saada. Ta tahtis endale saagi osta. Mul polnud raha ning ütlesin: „Vaata, kevad on käes, kes siis kevadel puid enam lõikab!“

Karel Pärnpuu, 3.kl

Jäär. Kangekaelsus, egoistlik käitumine ja jäärapäisus viivad teid üles

trepist, kus vahel võib mõni aste vahele jääda ja võite kukkuda, kuid olge mureta, põrutus on

minimaalne ja välistatud pole ka see, et kukkumine rikastab teid uute ideedega. Hea aeg kodus remondi tegemiseks

Sõnn. Märtsi lõpp on teie jaoks kohe eriti kriitiline, kuid ei tasu

siiski lusikat nurka visata, sest järgnevad kuud on täis üllatusi. Keerulised suhted õpetajatega võivad muutuda hoopis meeldivaks, kuid selleks peate te ise ka avatumad olema. Eesootavatest olümpiamängudest

ärge parem osa võtke, sest tõenäoliselt vigastate ennast seal eluohtlikult.

Kaksikud. Söökla nimekirjast tasub teil ennast maha võtta, sest tõenäoliselt läheb teil kokkadega sõjaks.

Nälgige viimased kuud ja hoidke figuuri eesootavateks olümpiamängudeks ja suveks. Suvel pidutsedes on oht, et kohtate uusi ja huvitavaid inimesi.

Kuid siiski-siiski, teil on suur tõenäosus aprillis üles leida oma korrektne ja soliidne kadunud kaksik, kes on täpselt teie vastand. Juhul kui ta üles leiate, külastage kindlasti ka kohaliku Peetri Pizzat, et näidata ka talle, kui mats te tegelikult söögilauas olla võite. Tõenäoliselt läheb teil ka sealsete kokkadega sõjaks.

Vähk. Lähiajal avalduvad teis erilised oskused, kuid teil ei tasu nende arendamisega vaeva näha, sest na-

gunii ei tule sellest midagi välja, kuna viimased kuud koolis on teie jaoks eriti kriitilised. Liigse stressi vältimiseks lõpetage koolikohe ja proovige järgmisel aastal uuesti.

Lõvi. Ärge laske ennast mõjutada halbadel hinnitel, õpilased ju kõik seisavad õigetel rinnetel. Olgu teil toeks nii ema kui isa ning ärge tehke liigselt kisa.

Vahetunnil poes käimist tuleks vältida, sest teil on soodumus süüa liigselt rämpstoitu.

Õpetajatele vastu hakates on teil samuti halvad hinded ja märkused kiired tulema.

Neitsi. Kõik kolm kuud ootavad teilt tõsiste otsuste langetamist. Väga oluline on kaervislik toitumine ja koolilõunast kinni pidamine, juhul kui seda vältida, on tõsisederviseprobleemid kerged tulema ja võib juhtu-

Kevadine Iisaku horoskoop (märts-juuni)

da, et eesootav päikesepaisteline suvi tuleb kahjuks veeta hallide haiglakardinate taga.

Kaalud. Enne kooliaasta lõpu on oodata suurt kaalu-

tõusu, kuid te ei lase sellel ennast heidutada ning jätkate oma ebatervisliku eluviisiga.

Kindlasti ärge puuduge kooli olümpiamängudelt, sest sealt on teil võimalik oma kehalise aktiivsuse heaks motivatsiooni ammutada ja pole välistatud ka see, et teil tekivad enese suhtes uued kinnisideed.

Skorpion. Teie kevad tuleb valdavalt stressirohke ning te sa-

tute alatihti sekeldustesse. Tuleb olla tugev ning välja kannatada kõik tagasilöögid, isegi kui tundub, et neist juba öögid.

Enne suve hakku tasub aga ära parandada oma halvad hinded, ehk tekivad nii veel uued tunded. Astuge tuleviku suunas ja võtke vastu kõik, mida elu teile pakub, peaasi et oma teel teiste taldu te ei laku.

Ambur. Kooli lõpetate vaevalt ja see võib tekitada teile trau-

ma, mis ei unune iial. See trauma sunnib teid arvatavasti Iisakust lahkuma. Võite sattuda halvale teele, kuid see, kas satute, sõltub sellest, kas kuulate oma südamehäält.

Kaljukits. Teil tuleb vaid üks jalaga maha lüüa ja sirge seljaga suve poole astuda, sest suvi toob uued tuuled. Teil veab nii uute sõprade kui ka armastusega. Kindel on ka see, et suvi möödub sajaga ning kokku viib ta teid

Kajaga.

Veevalaja. Eesootav suvi on teie jaoks raharohke, kuid sel-

leks tuleb teil kevadel näha palju vaeva. Suvel tehke seda, mida hing ihkab, olge seejuures positiivne ja rõõmsameelne, sest tänasel õhtul sööte niikuinii pelmeene.

Kalad. Õppimine ja eksamid - nende jaoks on teid justkui loo-

dud, kuid kehalise tunnis ärge end enne kooli lõppu proovile pange, sealsed tulemused võivad teis veel enne suve pettumuse valmistada. Suhted koolikaaslastega muutuvad pingeliseks veel enne, kui kooliaasta läbi jõuab saada, kuid pole hullu, suve jook-

sul laabub kõik.

Õpilased sisehoovi liikuma ja õppima! Koolihoovi ideede ja kavandite konkurss

Ootame ideid, soove ja unistusi sellest, kuidas võiks välja näha meie kooli sisehoov ning milliseid tegevusvõimalusi võiks see pakkuda.

Kavand, makett, joonistus või ideede loetelu too klassijuhataja kätte hiljemalt 13.aprilliks.

EESTI VABARIIK

Kingime
Eestile 100.-ks
sünnipäevaks
100 head tegu.

Vajaminevad oskused ja vahendid:

Kingituse tegemiseks on vaja südameheadust, head pealehakkamist ja märkamise oskust. Kindlasti on olulised ka sõbrad, kes aitavad häid mõtteid tegudeks teha.

Ajagraafik: 3.04.2017 – 1.02 2018.

Iga kuu alguses annab iga klass teada, millised head teod neil plaanis on.

Heateo kirjeldused kogume Stuudiumi TERA-sse ning avaldame jooksvalt kooli kodulehel.

Heateo kirjeldus peab kindlasti sisaldama vastuseid järgmistele küsimustele: kes, mis, kus, millal, miks ja kuidas.

Lisa kindlasti 1 - 2 fotot.

IG Sõnumikuulutaja toimetetus:

Peatoimetaja: Hanna-Stiina Kortin.

Keeletoimetajad: õpetaja Saale Kivi, Madis Kuslap.

Küljendamine ja kujundamine: Hanna-Stiina Kortin.

Ajakirjanikud: Marleen Loik, Kristine Anvelt, Karl-Joosep Karp, Hanna-Stiina Kortin, Madis Kuslap, Andre Kaljumäe, Mairiin Org, Elysette Taar, Liana Reinov, Robin Reest, Kärol Viirlaid ja Vahur Väljak.

Koolilehe juhendaja: õp Saale Kivi.

